

Bóg posyła proroków

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- przedstawienie postaci i misji proroków: Izajasza i Jeremiasza;
- omówienie reformy religijnej króla Jozjasza.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, kim byli prorocy Izajasz i Jeremiasz;
- tłumaczy, jakie zadania wyznaczył im Pan Bóg;
- wymienia główne myśli nauczania Izajasza i Jeremiasza;
- opowiada o reformie religijnej za czasów króla Jozjasza;
- wskazuje sposoby dawania świadectwa wiary w świecie;
- rozróżnia prawdziwych i fałszywych proroków.

Pojęcia i postaci

Izajasz, Jeremiasz, Jozjasz, prorok, nawrócenie.

Wartości

wiara, zaufanie, dawanie świadectwa wiary.

Metody i środki

burza mózgow, miniwykład, wędrujące kartki, notatka prasowa, poga-danka.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Pod Twoją obronę.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę wiedział, kim byli Izajasz, Jeremiasz i Jozjasz; będę umiał wyjaśnić, czego dokonali w historii Izraela; będę wiedział, dlaczego również ja powinienem dawać świadectwo swojej wiary.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel pisze na tablicy słowo „prorok”. Następnie prosi uczniów, żeby powiedzieli, kim według nich jest prorok. Odpowiedzi są zapisywane na tablicy. Gdy uczniom wyczerpią się pomysły, nauczyciel wybiera najlepsze z zapisanych odpowiedzi, tłumacząc, że prorok to osoba posłana przez Boga, by przekazywać ludziom Jego wolę. Jeżeli uczniowie sami nie podadzą takich lub podobnych skojarzeń ze słowem „prorok”, nauczyciel powinien naprowadzić uczniów na dobry tok myślenia.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że dzisiaj na lekcji poznają dwóch najważniejszych proroków Starego Testamentu: Izajasza i Jeremiasza. Izajasz, żył w pod koniec VIII wieku przed Chrystusem. Pochodził z bogatej rodziny i jako dziecko odebrał gruntowne wykształcenie. Odznaczał się głęboką mądrością, odwagą i wiarą. Podczas modlitwy w świątyni ukazał mu się Bóg, powołując go na proroka. Jeremiasz, żyjący w VI wieku przed Chrystusem, pochodził z rodziny kapłańskiej i w młodym wieku został powołany przez Boga. Jego działalność przypadła na bardzo trudny czas w historii Izraela. Królestwo było uwikłane w wiele wojen, a częste najazdy pustoszyły kraj. Nauczyciel wskazuje, że każdy z proroków otrzymał od Boga szczególne zadanie.

Metoda – wędrujące kartki. Uczniowie zostają podzieleni na kilkusobowe grupy. Nauczyciel rozdaje kartki dla każdej z grup. Na połowie z nich jest napisane: „Zadania Izajasza”, na pozostałych: „Zadania Jeremiasza”. Uczniowie, korzystając z informacji zawartych w podręczniku, zapisują na kartkach jedno zadanie proroka Izajasza lub Jeremiasza (zależnie od grupy), po czym przekazują kartę koleżankom lub kolegom z sąsiedniej ławki / innej grupy. Następnie czytają, co napisali poprzednicy, i wpisują nowe zadanie, inne niż wpisała poprzednia grupa. Przekazywanie kartek trwa do momentu, aż nauczyciel uzna, że uczniowie wypisali już z podręcznika większość zadań proroków. Następnie nauczyciel wybiera dwóch uczniów – jednego, który ma kartkę z prorokiem Izajaszem, drugiego, który ma kartkę z prorokiem Jeremiasza. Wybrani uczniowie odczytują na głos zapisane zadania. W razie potrzeby nauczyciel koryguje pracę uczniów lub dopowiada treści, które nie pojawiły się w notatkach

uczniów. To zadanie najlepiej wykonywać również w parach lub indywidualnie. Należy jedynie wcześniej przygotować odpowiednią liczbę kartek. W przypadku słabszych klas można na tablicy zapisać w dwóch kolumnach: „Zadania Izajasza” i „Zadania Jeremiasza”. Następnie uczniowie, korzystając z podręcznika, podają odpowiedzi.

Zadania Izajasza: upominanie Izraelitów; wzywanie ich do nawrócenia; zapowiadanie kary za grzechy; przypominanie, że to Bóg jest najwyższym władcą w kraju i tylko Jemu ludzie powinni ufać, w Nim pokładać nadzieję, odrzucając pomoc innych ludów; walka o zachowywanie dobrych obyczajów; piętnowanie pychy, zepsucia moralnego, ucisku najbiedniejszych oraz praktyk wróżbiarskich i zabobonów; zapowiadanie nadejścia Mesjasza.

Zadania Jeremiasza: zapowiadanie zniszczenia; stawanie w opozycji do królów, kapłanów, a nawet całego ludu; wzywanie do odnowy przymierza; przypominanie, że Bóg przenika serce człowieka i oddaje każdemu według jego czynów oraz że przyjaźń z Bogiem jest zrywana przez grzech, który rodzi się w przewrotnym sercu; nauczanie o religijności wewnętrznej.

Podsumowując to ćwiczenie, nauczyciel wyjaśnia, że głównym zadaniem proroków było wzywanie ludzi do nawrócenia, do tego, by wypełniali wolę Boga i Jemu ufali. Prorocy mówili również o sprawach doczesnych – troszczyli się o biednych i ubogich. To upominanie nie dotyczyło tylko ludzi żyjących w epoce proroków, ale jest skierowane do każdego z nas. Jeżeli grzeszymy, powinniśmy jak najszybciej wrócić do Boga, zmieniając swoje złe zachowanie.

Metoda – notatka prasowa. Nauczyciel tłumaczy uczniom, że często ludzie nie słuchali proroków i nie wypełniali woli Boga. Byli jednak i tacy, którzy się nawracali. Jednym z nich był król Jozjasz. Uczniowie w Piśmie Świętym odnajdują fragment: 2 Krl 22, 3-10. (Wymaga to rozdania egzemplarzy Pisma Świętego). Wskazany fragment może też zostać odczytany na głos przez jednego z uczniów lub przez nauczyciela. Zadaniem uczniów jest przygotować krótką notatkę prasową zawierającą informacje na temat tego, jak król Jozjasz rozpoczął pracę nad odbudową świątyni i co niezwykłego się wtedy stało (odnaleziono Księgę Powtórzonego Prawa). Wybrani uczniowie czytają swoje notatki prasowe. Nauczyciel w razie potrzeby koryguje ich prace i dopowiada istotne fakty. Następnie tłumaczy uczniom, że po tym wydarzeniu król zarządził zmiany religijne w całym kra-

ju. Niszczono świątynie bożków pogańskich, wyniesiono i spalono ich posąжки, które były w świątyni jerozolimskiej, zabroniono składania im ofiar, modlenia się do nich i czczenia ich. Niestety, następcy króla Jozjasza nie kontynuowali tych reform, co spotkało się z gniewem Boga.

Metoda – pogadanka. Nauczyciel wskazuje, że prorocy to osoby, które znały Boga i przypominały ludziom o tym, jak należy postępować. Rozmawiając z uczniami, prosi ich, by powiedzieli, jak oni mogą dziś dawać świadectwo wiary – pokazywać, że są uczniami Jezusa. Nauczyciel dąży do uzyskania odpowiedzi wskazujących na to, że świadectwo wiary damy czynami: chodzimy do kościoła, na lekcję religii, pomagamy innym, zwracamy uwagę, jeżeli zobaczymy, że ktoś robi coś złego itp. Następnie nauczyciel wyjaśnia, kim byli fałszywi prorocy – były to osoby, które twierdziły że mówią w imieniu Boga, a tak naprawdę ich nauczanie było dalekie od tego, co mówił Bóg. Dzisiaj również możemy spotkać fałszywych proroków. Nauczyciel wskazuje, że prawdziwy prorok jest zawsze wierny Słowu Bożemu. Jeżeli więc uczniowie będą słyszeli, że ktoś naucza czegoś sprzecznego z Pismem Świętym i Tradycją Kościoła, powinni być bardzo ostrożni i uważni.

Podsumowanie lekcji

Prorocy Izajasz i Jeremiasz wzywali do nawrócenia. Ich wezwanie dotyczy również i nas dzisiaj. Jeżeli zgrzeszymy, powinniśmy jak najszybciej wrócić do Boga przez sakrament pokuty i pojednania. Jednocześnie każdy z nas ma za zadanie dawać świadectwo wiary – żyć tak, by było widać, że jest uczniem Jezusa.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika (punkt „Dla ducha”).

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – biblijne proroctwa;
- historia – życie w starożytnym Izraelu.